Hrdinná búrská mládež.

Episody z počátků jiho-africké války.

Ze svých zkušeností podává amer. dopisovatel Allen Sangree.

Zvláště pěknou a zajímavou črtu o statečnosti Búrů podal jeden americký dopisovatel, Allen Sangree a poněvadž boj Búrů za samostatnost a svobodu jest obdivován celým světem, tu doufáme, že se zavděčíme čtenářstvu P. Z. otiskneme li v překladu onu črtu, líčící počátky krvavého zápasu.

*

V malém hotelu v Brandfortu—píše Sangree—seděla jednoho večera malá společnost cizinců. Bylo to právě v době, kdy generál Roberts započal své tažení proti Pretorii. Cizinci tito vyslovovali se vesměs velice nepříznivě o schopnostech anglických důstojníků.

"Jeden dobrý útok císařského pluku by rozprášil celou anglickou armádu," vyslovil se jeden německý důstojník, zapaluje si vyhaslý svůj doutník. A pak doložil: "Viděli jste je dnes? Kdyby byli Búři přešli v pravý čas k útoku, tu je rozehnali jako stádo!"

"Nepřál bych si nic nežli mít zde 1000 našich amerických hochů z pravidelného vojska; ti by Angličanům okázali, co je to válka," prohodil důstojník Spoj. Států, vyslaný do jižní Afriky k pozorování boje.

"Je to možné," vmísil se do rozhovoru ruský plukovník Gurka, "ale nemohu s vámi ve všem souhlasit. Anglické vojsko je sice dosti špatné, ale ono má také na nejvýš obtížný boj proti těm farmerům, kteří jsou znamenití vojáci, jenže mají tu chybu, že neumějí vykořistiti příležitost."

"Pojďme se podívat na jich tábor," navrhl jsem, "večer je krásný, měsíc osvětluje celou krajinu, tak že je vidět jako ve dne."

Vyšli jsme z hotelu a pomalu vylezli jsme na jeden z vrchů. V táboře Búrů bylo živo. Nejvíce nás zajímala malá četa, která dopravovala pomocí mezků creusotské polní dělo na vysoký vrch. Zdálo se nám to téměř nemožno, že by se jim podařilo dělo toto umístiti ve výhodné posici, a proto jsme tuto četu bedlivě pozorovali. Byla to těžká práce, vyžadující ohromné trpělivosti, ale v době asi čtyř hodin dělo bylo vytaženo na plošinu vysokého vrchu a připraveno k akci, která nastala časně z rána druhého dne.

V noci Búři dělo ještě ukryli nápaty ze země a my skutečně, když druhého dne jsme obrali se k pozorování boje, tu jsme byli nanejvýš překvapeni touto vytrvalostí a zručností prostých farmerů.

Co nás ale ještě více překvapilo, bylo mladické vzezření těch, kdož ono dělo obsluhovali. Málo který z těchto dvaceti dělostřelců byl dvacet roků starý. Někteří z nich nebyli více nežli 14 až 15 let staří a pouze velící jich důstojník byl mužem v prostředních letech. Tento měl kolem krku zavěšený francouzský dalekohled, nejnovějšího způsobu, ale málo kdy ho užíval, neboť každý z těch mladých dělostřelců dovedl změřiti vzdálenost správně svým prostým okem.

Búři vypálili první ránu z tohoto děla proti Angličanům, ale ta byla mířena příliš vysoko a daleko přelétla.

Nás tito búrští dělostřelci zajímali tak velice, že jsme bez odkladu vážili k nim cestu nahoru. Zatím vypálena byla z děla druhá rána. Ta byla příliš krátká.

Ostatní hoši se špatnému mířiči vysmívali: "Ty máš oko," pravil mu jeden z kamarádů, "míříš na 5000 yardů a to jistě aspoň 5300 yardů. Škoda koule a prachu na takovou ránu."

"Vsadím se, že je to zrovna 5200 yardů," řekl jiný z dělostřelců, nabíjeje dělo novým granátem. Pak namířil, rána zahřměla a mezi blížícím se anglickým předvojem vyvstalo mračno kouře a prachu a kvapem blížící se ambulance dokazovaly, že střela musela značně nepříteli ublížiti. Búrští mladičtí dělostřelci zajásali.

Ještě dlouho potom, když búrští střelci byli vytlačeni ze svých posic a anglická jízda obklopovala Búry na obou bocích, tu tato četa dělostřelců zůstala na tomto vrchu u svého děla a dobře mířenými ranami činila značné škody Angličanům. Obsluhovali své dělo s hravostí pravých hochů a bez ohledu na hrozící jim nebezpečí.

Teprve když velící jich důstojník viděl, že by mohli býti postupujícími Angličany odříznuti, tu dal rozkaz k ústupu, dříve však dělo bylo učiněno nepotřebným.

Večer po skončeném boji setkal jsem se s oním dělostřeleckým důstojníkem v táboře.

"Kdybyste se byli opozdili o deset minut, byli byste bývali za joti," prohodil jsem k němu.

"Ano," odvětil mi, "moji hoši si chtěli schladit žáhu na těch hogincích."—

V tomto zápase za samostatnost asi třetina celé búrské armády sestává z pouhých hochů. Tito jsou přimíseni v každém komandu, v každé patrole, v každé vyzvědačské družině a v každé dělostřelecké čerě. Tito hoši opustili školy v Pretorii, v Johannesburgu a Bloomfonteinu a uchopili se zbraní, aby hájili svou vlast před nepřítelem. Skoro každá rodina obětovala pro tento boj všechny své syny.

Angličané se obdivují této obětavosti svých nepřátel.

"Hledali jsme v noci naše raněné," vypravoval mi jeden anglický důstojník, "když tu náhodou jsem přišel na starého Búra s bílým vlasem a vousem jako sníh. Ležel za velkým kamenem, podpíraje se o své lokty. Když jsem se k němu přiblížil, tu jsem na první okamžik seznal, že hodiny jeho jsou sečteny. On mě pokynul, že by si přál se mnou mluvit a já se tedy k němu naklonil. "Prosím vás, vyhledejte mého synka," prosil mě, "je asi třináct roků starý, stál vedle mě, když jsem padl a více jsem ho neviděl." Ochotně vyhověl jsem přání tohoto umírajícího starce a v nedlouhé době nalezl jsem jeho hocha mrtvého nedaleko. Kule projela mu čelo a smrt musela následovati okamžitě. Vzal jsem mrtvolu jeho do náručí a donesl jsem ji ke starci, ten se na ni s posledním zbytkem sil svých vrhnul a tak žalostivě zaplakal, že jsem se musel odvrátit. Objímaje chladnou mrtvolu svého syna, stařec zachvácen byl taktéž smrtí a já teprve v tomto okamžiku pocítil, jak hrozná jest válka."

Tito mladí hoši mají v sobě veškeré ty známky charakteru, jako jich stateční otcové. Z počátku míření jejich bylo špatné, leč později stálou prakcí nabyli zkušenost, že musí při výstřelu počítati se vzduchem a tak se z nich stali velmi dobří střelci, kteří na vzdálenost 1500 až 2000 yardů dovedou ze svých mauserovek trefiti cíl.

Co se týče kuráže a důvtipu, tu mladý hoch John Botha, stojí v nejpřednější řadě.

V jedné srážce poblíže Kronstadtu, ležel skryt v jednom keři, odkud vysýlal dobře mířené střely proti anglickým zvědům. V tom přibližil se k němu jedovatý had, po jeho ušknutí následuje smrt v jedné hodině. Botha hada zahlédnul v tom okamžiku, když ho chtěl ušknout do ruky a rychle uchopil jej za hlavičkou a vytáhnuv revolver, roztříštil hadovi hlavu a pak klidně střílel dále.

Búrové jsou nanejvýš stateční, ale zavrhují rozhodně odvážlivost spojenou se zbytečnými ztrátami na životech. Kapitán z Lossbergu, americký to Němec, který v dělostřelectvu oranžského svobodného státu se nanejvýš vyznamenal, byl kdysi s oddělením De Wetovým, když strhl se boj. Lossberg rozkázal svému mužstvu, aby zaujalo posici, která nebyla chráněna a kde život každého byl ohrožen deštěm nepřátelských kulí. Mužstvo revoltovalo proti tomuto rozkazu a došlo to tak daleko, že někteří hrozili Lossbergovi zastřelením.

Staří Búři jsou velmi opatrní a nedávají rádi zbytečně svůj život v šanc, avšak mladí pohrdají se svým životem a jsou odhodláni vykonati jakýkoli čin pro svou vlasť.

Jednoho dne spatřil jsem severně od Bloemfonteinu četu australské lehké jízdy a četu dragonů a naproti nim ve vzdálenosti objevila se búrská johannesburgská patrola, sestávající asi ze 12 mladých mužů, kteří se chtěli patrně nějakým hrdinstvím vyznamenati.

Vzdor daným rozkazům, aby se vrátili při shlédnutí nepřítele, skryli se v jedné úžlabině a tam čekali, až anglické přední stráže sestoupili s koňů, aby se posilnili lunčem.

Když se to stalo, mladý Búr, jménem Olivier, namířil na jednoho dragona, který seděl pod stromem a rozbaloval si tabletku čokolády, rána zahoukla a čokoláda kulí roztříštěna na tisíc kousků; zahoukla druhá a dragon smrtelně raněn svalil se na zem. Angličané vsedli na své koně a z obou stran bleskurychle letěli k úžlabině; dva jezdci z búrské hlídky vyskočili z ní a jakmile se objevili byli zastřeleni.

Ostatní uprchli druhou stranou, jedině Olivier, když chtěl vyskočiti na svého koně, zamotal se do pláště a upadl na zem. Plášť ten Olivier vzal jednomu z anglických důstojníků a byl na něj velmi hrdým. Mohl ho odhoditi, ale to neučinil, nýbrž odhodiv ho na rameno, vyhoupnul se v dešti kulí opět do sedla a tryskem upředěl k búrskému táboru; Angličané pustili se za ním. Olivier na tomto útěku napadnul jednoho ze svých soudruhů z hlídky, který jsa střelen do zad, prosil ho, aby jej vzal sebou na koně, by ho Angličané nezajali. Olivier neváhal a nedbaje vlastního nebezpečí, pozvednul raněného soudruha k sobě na sedlo a pobídnuv koně znovu pustil se přes veldt ku vzdálenému táboru.

Kule pronásledujících ho Angličanů hvízdaly mu kolem hlavy, třikráte jeho plášť byl prostřelen, když pomáhal svému kamarádu do sedla a čtyřikráte byl ještě prostřelen, nežli se octnul v bezpečí, ale žádná z kulí Oliviera nezasáhla.

Takový jest duch búrské mládeže, která jest to, jež tak zoufale a hrdinně vzdoruje obrovské přesile anglické a stále ještě doufá v konečné vítězství.

Indiáné jeví nespokojenost se zamýšleným omezováním podpůrných jich dávek.

Dr. V. T. Gillicuddy, proslulý znalec Indiánů, tvrdí, že to může vésti k novému povstání.

Jižní Dakota má více Indiánů nežli kterýkoli jiný stát v Unii a bílé její obyvatelstvo—hlavně ono, jež žije v městečkách hraničících s indiánskými reservacemi, velice se zajímá o nový system, který hodlá vláda zavésti a jímž má býti udělovaná podpora Indiánům zmenšena a oni tak přinuceni, aby se starali sami o sebe, jako to musí činiti ostatní obyvatelstvo této země.

Veliká většina tohoto bílého obyvatelstva jižní Dakoty jest toho náhledu, že odejme li sekretář vnitra Indiánům podporu poskytovanou jím šatstvem a potravou, tito se nespokojí s takovým stavem věcí a hlavně ne divocí Siouxové, kteří žijí na reservacích ležících západně od řeky Missouri.

Tito Indiáné jsou usazeni nyní na půdě, která se k farmaření naprosto nehodí. Tam byli vytlačeni po otevření reservací bílými osadníky, kteří zabrali skoro všechny rozsáhlé pozemky, ležící mezi řekou Missouri a Černými vrchy.

Zkušení znalci praví, že by ani nejlepší a nejpilnější farmer nemohl s úspěchem provozovati rolnictví na onom pásu země, kde se nyní Siouxové nalezají a že tedy lze od Indiánů tím méně očekávati, že by na této půdě mohli se obživiti. Indiáné nemají totiž žádných schopností k farmaření a potulný jich život po tisíciletí učinil je k rolnické práci skoro neschopnými.

Jest málo mužů v Americe, již by byli tak kompetentní o této věci mluviti jako Dr. V. T. Mc Gillicuddy, který od r. 1879 do r. 1886 měl dohled nad několika tisíci rozbouřenými Siouxy, kteří se nalezali na Pine Ridge reservaci. On byl jedním z nejproslulejších indiánských agentů, které Spojené Státy v té době měly a od té doby stále pěstuje nejúžší styky s indiánskými kmeny. V době svého úřadování, jako indiánský agent v Pine Ridge reservaci, měl právomoc nad 4000 čtverečnými mílemi a k udržení pořádku mezi 8000 Siouxy měl ku své ruce pouze padesát indiánských policistů. Nejbližší vojenská tvrz byla vzdálena na 60 mil a tu si lze představiti, že měl nanejvýš obtížný úkol, hlavně když v Siouxech to vřelo nespokojeností.

Dr. McGillicuddy se vyslovuje o tomto úmyslu vlády takto:

Indiánský komisař Jones chce učiniti kroky k zmenšení podpůrných dávek pro Indiány, což znamená, že v reservacích při zavedení tohoto systemu nastane vážná krise. Ovšem, chce-li vláda docíliti toho, aby Indiáné naučili se spoléhati konečně sami na sebe, tu tento krok zmenšení dávek jest nutným, leč já jsem toho náhledu, že povede k vážným nepokojům na západě. Komisař Jones nařídil již, že podpůrné dávky nemají býti vydávány smíšencům, ani bělochům, kteří se oženili s Indiánkami, ani dětem, jež navštěvovaly národní školu v Carlisle a konečně též ani Indiánům, již vlastní jistý počet kusů dobytka. Tím bude ušetřeno asi 10 procent vydání spojeného s vládním vydáváním podpůrných dávek indiánským kmenům.

Bude to sice značná úspora, leč o to se vládě tak nejedná, tak jako o to, aby učinila konec šíření se žebráctví a lenošení v reservacích. Indián konečně musí být přiveden k tomu náhledu, že ho vláda nebude živit, ale že se musí živit sám. Tyto dávky jsou právě příčinou, že Indiáné stále zůstávají na tak nízkém stupni a otupují v lenošném svém životě. Leč největší obtíž, která se naskytuje komisaři Jonesovi a vládě, jest ta, že rozloha pozemků, na nichž nyní Indiáné jsou usazeni, nikterak nestačí k jich samotné obživě. Velmi málo z těchto pozemků se hodí pro rolnictví a není tam také dosti pastvin, na kterých by měl místa dobytek, který Indiáné musí chovati, aby dostatečně obhájili svoji existenci. Následkem toho zmenšení a omezení podpůrných dávek bude mít v zápětí u většiny Indiánů hlad a ten přivede rudochy k brannému odporu a můžeme očekávati, že zažijeme opět jedno, nebo dvě indiánská povstání, nežli se rudoši přizpůsobí poměrům a naučí se spoléhati jedině sami na sebe.

Že Indiáné jsou dosud tiši, to není důkazem, že nepomýšlí na vzbouření. Když jsem opouštěl Pine Ridge reservaci v r. 1886, tu bych se byl vsadil o nevím co, že něco podobného, jako bitva u Wounded Knee, je holou nemožností, avšak v několika letech na to v krvavých srážkách padlo sta a sta lidí. Bitva u Wounded Knee, která bojována byla v prosinci 1890, strhla se asi za 14 roků po zničení generála Custera a jeho oddělení na Little Big Horn.

Jeden starý indiánský filosof pravil ke mně kdysi—pokračoval Dr. McGillicuddy ve svém rozhovoru—že v každých dvanácti neb patnácti letech musí dojíti k boji mezi bílým a rudým mužstvem, poněvadž mladší generace Indiánů nechce věřiti starším mužům kmenů, když jim tito vypravují o moci a síle bílého vojska a z této nedůvěry vzniká v mladých Indiánech touha, aby se o tom sami přesvědčili. Okolo plapolajících ohňů v táborech a v každém shromáždění mluví rudoši o činech svých otců a i squaws zpívají písně o hrdinnosti starých válečníků a to vše naplňuje hlavy a srdce mládeže sny o válečné slávě a zároveň vzbuzuje se tím v ní nenávist k bílému plemenu, že toto vzalo rudému muži všechny jeho lesy a prérie, na nichž se bavíval kdysi honbou a že dalo mu za to těsný kout reservace, kde chován jest jako vězeň.

Dr. Gillicuddy, bera v úvahu nejen vlastní své pozorování, ale i tato slova starého indiánského náčelníka, nebyl by pranic překvapen, kdyby zmenšení a omezení dávek vedlo k novému indiánskému povstání.

J. E. Jenkins, inspektor indiánského odboru, jehož povinnosti úřední přivádí jej do styku s každou indiánskou agenturou v zemi a který má tedy zvláštní příležitost zkoumati smýšlení a náhledy Indiánů, vyslovil svůj náhled o novém systemu těmito slovy:

"Již po dlouhá léta bylo uznáváno, že vládní system, starající se o všechny potřeby Indiánů, jest velmi špatný a že neslouží rudochům k dobru. Avšak žádný z komisařů neměl tu odvahu, aby to veřejně prohlásil, až teprve komisař Jones. Ten nařídil stálé a stálé zmenšování a omezování dávek a tím chce donutiti rudochy, aby se starali sami o sebe. Dle dalšího jeho plánu musí rudoši zaujmouti přiřčené jim domoviny a na nich se usaditi a komisař Jones doufá, že tímto směšováním s bělochy stane se z rudocha přičinlivý, usedlý občan a rolník, který zapomene na bývalý neklidný divoký svůj život. Ovšem Indiáné nejsou s tímto plánem dokonce spokojeni a jeví se v nich proti němu značný odpor.

Ti staří válečníci a jejich squaws nemohou se usmířiti s myšlénkou, že se budou muset vzdáti své svobody a neodvislosti, jaké jim poskytuje život v táborech, že se budou muset odřeknouti svých zvyků, svých radovánek, svého provádění válečného tance a zpívání válečných svých zpěvů, avšak nebude jim to nic platno. Americký Indián musí se konečně podrobiti vlivu civilisace a musí se naučit žít tak, jak žije ostatní obyvatelstvo Spojených Států.

Že tento nový system, který jest právě zaváděn, setká se s nejprudším odporem veliké části Siouxů, o tom nestává žádné pochybnosti.

K tomu dlužno podotknouti, že pověstný náčelník Siouxů, Red Cloud již dávno předvídal, že vláda odhodlá se k těmto krokům a varoval svůj kmen před tím. Již před několika lety, když vláda počala udělovati domoviny každému Indiánu, který si toho přál, tu Red Cloud pravil ku svému lidu, že to konečně povede k úplnému zrušení všech podpůrných dávek a tím přiměl Siouxy k tomu, že žádný z nich nepřijal nabízené mu pozemky. Stařičký náčelník, který žije na Pine Ridge reservaci, dočkal se také skutečně částečného svého proroctví.

Asi polovice celého siouxského kmene, čítající 20,000 duší, žije na Pine Ridge a Rosebud reservacích. Kmen tento jest nejdivočejší a téměř nezkrotitelný a až dojde k provádění nového systemu a vláda bude chtít Siouxe přinutit k osazení domovin, tu zde může vyšlehnouti první jiskra indiánského povstání.

Kmen tento nechce smířiti se s civilisací bělošskou a ani mládež, která jest vychovávána ve vládních školách, nejeví žádný pokrok v tom směru.

— Předplácejte na Pokrok Západu, pouze $1.oc ročně.

ČEŠI V AMERICE.

¶ V obvodním soudu v Marion, Ia., projednávána byla předmin. týden pře pí. Emmy Martinkové proti Swift & Co. Manžel žalující krajanky, řezník Martinek, chtěje před časem koupiti maso, vešel se zřízencem žalované společnosti do káry. Chtěje pak učiniti světlo, sáhl na elektrickou lampičku, avšak okamžitě klesl mrtev k zemi. Paní Martinková zažalovala zmíněnou společnost na náhradu a porota předmin. pondělí přiřkla jí $2,000 odškodného za život manžela. — Odsouzená strana se nejspíše z rozsudku toho odvolá k nejvyššímu soudu.

¶ V New Yorku přišel předmin. pondělí nešťastnou náhodou o život 36letý český perleťář Karel Pajer, bydlící v č. 432 vých. 76 ul. Paní Barbora Pajerová odešla večer do schůze řádu Vratislava a manžel ji doprovázel a při té příležitosti zašel si k firmě Brodský & Co., roh 72. ul. a 2. ave., pro dopis z Čech; jejich tři dítky zanechali pod dohlídkou jisté staré ženy. Když pak se Karel Pajer později vrátil, nalezl dvéře bytu uzavřené a poněvadž se na stařenu a dítky, které mezitím tvrdě usnuly, dotlouci nemohl, odebral se chodbou na pavláčku, aby se oknem dostal do světnice. Pajer chopil se rukama okenice a chtěl se vyšvihnouti na zábradlí pavláčky, avšak v tom se okenice utrhla a nebohý krajan, pozbyv rovnováhy, sřítil se střemhlav s výše 2. poschodí na dlažbu dvora a na místě se zabil.

¶ Velmi smutné vánoce měla zajisté rodina krajana Vác. Vančaty, bydlící v č. 105 Erin ul. v Clevelandu. Před nějakým časem spil se syn Jan kořalkou do té míry, že po dva dny nevěděl, co dělá. V sobotu, dne 14. prosince, přišel do jednoho obuvního krámu a počínal si tam tak výstředně, že byl přivolaným policistou zatčen a uvězněn. Zde propukla jeho zuřivost a nešťastný mladík, byv uznán šíleným, dopraven byl do státního blázince. — Nad osudem synovým otec velmi se trápil. Chodil jako bez ducha a čím dále, stával se zádumčivějším. Ve středu m. t. před polednem, když pí. Vančatová dlela s dětmi v kuchyni a chystala oběd, Vančata odebral se do vedlejšího pokoje, kde střelil se z revolveru do pravého spánku. Mířil dobře, takže, když manželka a dítky přispěchaly do pokoje, nalezly manžela a otce mrtvým. Ležel na podlaze. Neprodleně učiněno oznámení policii, která uvědomila koronera, jenž vynesl rozsudek přiměřený okolnostem. Václav Vančata zanechal manželku a sedm dítek. Zaměstnáním byl nádenník a pracoval poslední dobou na stavbě Scofieldově. Byl stár 41 let, pocházel z Vrádska u Mirovic a byl členem řádu Žižka, č. 9 Č.S.P.S.

¶ V Chicagu přepaden byl minstředu kolem 10. hod. dopolední krajan Vác. Martina z č. 69 Emma ul. černochem a dvěma černoškami. Setkal se s nimi na Sangamon ul. blíže Washington ul. a byl černochem zastaven. Z nenadání zasadila mu jedna černoška tak prudkou ránu do oka, že omráčen klesl k zemi. Nyní i druzí počali tlouci Martinu do obličeje, načež se mu jali prohledávati kapsy. Dříve však, než mu mohli odejmouti hodinky, byli pokřikem jisté ženy zaplašeni. Martina byl přivolanou policií dopraven do nemocnice, kdež shledáno, že má přeražený nos a že i jinak jest v obličeji zraněn. Policie nyní po lupičích pátrá.

¶ Frank Hliňák a Wenzel Houkal, zaměstnaní v pivovaře Ant. Macha v Kewaunee, Wis., zle se popálili minulou středu večer na rukou a v obličeji. Zaměstnávali se uvnitř velikých kvasících sudů natíráním jich šelakem. Ve dně sudu jest otvor nepatrných rozměrů a tímto otvorem dosti obtížně jest možno dostati se do vnitřku sudu. Při práci si svítili svíčkou. Šelak jest rozředěn lihem a sám o sobě jest velice vznětlivý, zejména je li blízko nějakého plamene. — Houkal, chtěje dostati čerstvý vzduch, prostrčil hlavu otvorem sudu, takže neviděl na svíčku, již držel v ruce a tou nevědomky se přiblížil k nádobě s roztokem šelaku. Okamžitě nastal výbuch. Oba co nejrychleji snažili se dostat ze sudu. Houkal, maje již hlavu venku, dostal se na svobodu nejdříve a pak záklopeň sudu zapadla a následkem nedostatku vzduchu oheň uhasnul. Pan Mach, jsa na blízku, přiskočil a ještě mohl Houkalovi pomoci ven, načež byl Frant. Hliňák ze sudu vytažen zle popálen na rukou a v obličeji. Jest téměř zázrakem, že vyváznul za živa. Houkal byl pouze lehce na rukou popálen.

$3 DENNĚ

a více stálého výtěžku zaručujeme každému, kdo převezme jednatelství naších rámů, podobizen, krejin, náboženských, vlasteneckých a pod. obrazů. 2648

O. & SILBERMAN, P. 2, St. Paul, Minn.

Všeobecný úsudek.

Zkušenost tisíců dokázala nám,

že ve všech nemocech, majících původ v nečistém stavu

KRVE,

jako:

revmatism, krtice, vyrážka kožní, boláky, uhry atd. atd.

DRA. PETRA HOBOKO

nemá sobě rovna.

Odstraňuje příčinu a tvoří novou, bohatou, červenou krev.

Lze je dostati skrze místní jednatele nebo přímo od..

Dr. PETER FAHRNEY, 112-114 S. Hoyne Ave. CHICAGO, ILL.

Máčení nohou.

Pro rýmu jest zlou věcí činiti tak, leda byste činili tak velmi obezřele, jinak větší rýma bude následovati. Máte li krk zašlemovaný, cítíte jak byste jej měli obvázaný kantonským flanelem. Tehdy jest čas, abyste k nám přišli. Bude vás to méně státi, než kdybyste čekali déle.

Marešův Balsám proti kašli

odstraní šlem, jako slunce zaplaší mlhu. Jest to dokonalý lék pro krční a plicní neduhy, jednoduchý ve tvaru a chutná dobře. Cena 25 a 50c. jedině u lékárníků. (Neprodává se podomně.)

RHEUMATISM může býti vyléčen použitím Marešových Rheumatických tabletek. Cena 50c. K dostání u vašich lékárníků aneb dopište si o ně poštou pod adresou:

MAREŠ MEDICINE CO., 2876 Archer Ave. Chicago, Ill.

Ochablost tělesnou i duševní, nechuť ku práci a mysl pochmurnou vyléčí vždy

Jest v trhu mnoho padělaných, nezdravých vín, proto žádejte vždy naše

PRAVÉ PŘÍRODNÍ VÍNO

z našich vinic v Sonoma Co., Cal.

F. KORBEL & BROS.,

684-6 W. 12th St. Chicago, Ill.

Železniční pozemky na prodej.

V severním Wisconsinu, Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha dráha má na prodej při nízkých cenách a výhodných podmínkách platebních as 400,000 akrů vybraných pozemků rolnických. Ti, kdož koupí záhy, mohou vybrati si pozemky při krásných řekách a jezerech, v nichž jest hojnost ryb a jež poskytují nevyčerpatelný zdroj vody jak pro rodinu, tak i dobytek.

Pozemky po většině jsou zalesněny, půda jest úrodnou a snadno zpracovatelnou. Chicago, Milwaukee, St. Paul, Minneapolis, Duluth, Superior, Ashland a četná jiná prospívající města na dráze C., St. P.; M. & O. a na dráhách jiných poskytují dobrých trhů pro plodiny farmerské.

O bližší podrobnosti pište na *Geo. W. Bell*, pozemkový komisař, Hudson, Wis. aneb na *G. H. McRae*, A. G. P. A., St. Paul, Minn.

15 pros.

UHLÍ--UHLÍ

Krajané! Když potřebujete uhlí, objednejte si je u

I. LEVI-HO.

Dostanete vždy nejlepší uhlí za peníze a dobrou váhu, t. j. 2,000 lib. na tunu.

Tel. 1918. 715 jižní 13. ulice.

NORTH--WESTERN DRÁHA

zkrácení času, zlepšená obsluha 2. listopadu.

Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.20 ráno místo v 7.00 ráno. V touž dobu přijíždí do Chicaga.

Denní St. Paul Mnpls. expresní vlak vyjíždí v 7.10 ráno místo v 6.55. V touž dobu přijíždí do St. Paul—Mpls.

Čís. 2 Overland limited do Chicaga v 7.45 večer, má spací vozy pouze. Daleko rychleji jede na západ, z Chicaga do Omahy

North Western to může učinit.

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty

pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery Minn.

odbývá své schůze každé 1. pondělí v měsíci síní p. Jana F. Vaňáska v 7. h. večer. Velko předseda J. Mixa, místopředseda Tomáš Pavel, Velkotajemník, Jakub Vondra, P. O. Box 21 Montgomery, Minn. Velkoučetník Jos. E. Sokol, Velkopokladník J. Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Mixa. Učetník Vojt. Kasanda Pokladník Tomáš Pavel.

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center Minnesota.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci síní IOOF. Předseda Jakub Kreslík, tajemník Fr. Barta, LeSueur Center, Minn., účet. J. Ricek, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Thomas Shida; tajemník Frant. Šanda, 457 Harrison ave. St. Pau., Minn. účetník Frant. Bělka 195 Richmond St.; pokl. Václ. v Kotouer.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. Minneapolis Minn.

odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci síní č. 221 corner of Washington & Cedar ave so. Předseda Raichman, místopředs. Anton Vávra, tajemník Fr. Jindra, účetník M. Kolář pokladník E. Albrecht.

Č. V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Vojta Chalupský, taj. F. J. Novotný, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota.

odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předseda Fr. Šístek, místopředs. J. Funfar, taj. Vojt. Pacovský, Box 36 Glenville, Minn., účetník Karel Funfar, poklad. Matěj Reneš, Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Trebonci, Minnesota.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klein, místopředs. Vojt. Uhlíř, tajemník John Filipek, účetník Jan Uhlíř, pokladník Jan Noska, průvodčí Vojt. Jelínek, Ant. Veliček, Jos. Edl, Fr. Staska výbor účet. Jan Filipek, Vojt. Uhlíř, výbor majetku Jos. Balata venkovní stráž, Ant. Veliček vnitřní stráž Václav Edl posel.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v jednu hodinu dpol. v síni Č. S. P. S. Předseda Fr. Dušek, místopředs. Fr. Bureš, tajemník Leopold Marek, 919 N. Elem St., účetník Fr. Pechek, pokladník Vác. Herdlička st., průvodčí Dom. Moravec, vnitřní stráž Kašpar Slezák, venkovní stráž Josef H. Vavřín.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota.

odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Šťochl, místopředseda Tomáš Bažil, tajem. Jos. Bartoš, box 32 Beroun, účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., pokladník Jan Šambavr, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.

Předseda Karel Kohn, místopředseda J. Lepeška, tajemník Karel Švihovec, účetník M. Petlička, pokladník Václav G. Plachard, průvodčí V. Jakeš, vnitřní stráž F. Kříž, venkovní stráž V. Harazin, účet. výbor J. Pávek

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb.

Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni J. Koutského. Předseda Vác. Suchý, tajemník Adolf Zezulák, 20. a O ul., účetník Fr. Kunci 23. a S St., pokl. J. Vocásek 21. & S St.

Číslo XII. Chrudim v Racine, Wis.

odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Jos. Dušek, 104 Hagerer St., taj. Jos. Stehlík, 1602 Milwaukee St., účetník J. L. Sys, 1022 High St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Karel Boušek, místopředs. Anton Serbus, tajemník Jaroslav Kovanda, účetník Fr. Jarš, pokladník Jan Švec.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Hauge 1, Wis.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Frant. Kozík, tajemník Vác. Klín, účetník Jos. Mendík, Haugen, Wis. pokladník F. J. Kousl.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.

odbývá své schůze každou druhou sobotu v měsíci. Předs. Václav Tyra, taj. Jos. Hromádko Hopkins, Minn.

Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb.

odbývá své schůze každé první čtvrtý v měsíci v síni p. J. W. Hrocha. Předs. Jos. Doleží, místopředs. J. W. Hroch, taj. Frank Soukup, 1916 So. 13th St., účetník Jakub Mareš, pokl. Josef Vopálka, N. W. cor. 5th and Williams St., průvodčí Anton Rychlý, vnitřní stráž Tomáš Dušek, venkovní stráž Frank Mareš, A. Hulíčka, K. Mareš, výbor majetku.

Číslo XVII. v Lowry, Minn.

Schůze každé první neděli. Předseda Martin Bartoš; tajem. Wencel Bartoš, účetník J. F. Lepeska; pokl. Fred H. Chan.

Číslo XVIII. Bratří Severu, v Drywood, Wis.

zvolili si následující úředníky: předseda Jan Forman; místopředseda Jiří Šilpar; taj. J. Vlasník; účet. Tomáš Kynslerci, pokl. Alois Fiar.

Charles Kaufman

pojišťující jednatel a veřejný notář ....

Zastupuje nejlepší pojišťující společnosti, prodává a kupuje majetek nemovitý vydává přepravní listky z Evropy a do Evropy atd.

Půjčuje peníze na nemovitý majetek.

Office: 218 So. 14. St., Omaha, Neb. Na druhém poschodí. tf

Dr Gifford & Bicknell

oční lékaři.

Úřadovna čís. 406—407 Karbach Block 15. a Douglas ul., Omaha, Neb.